Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (suurkoda)

8. september 2015*

Apellatsioonkaebus — Dumping — Määrus (EÜ) nr 384/96 — Artikli 4 lõige 1, artikli 5 lõige 4 ja artikli 9 lõige 1 — Määrus (EÜ) nr 1205/2007 — Hiinast, Vietnamist, Pakistanist ja Filipiinidelt pärit kompaktluminofoorlampide import — Ühenduse tööstusele tekitatud kahju — Põhiosa samasuguste toodete ühenduse kogutoodangust

Kohtuasjas C-511/13 P,

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 23. septembri 2013 esitatud apellatsioonkaebus,

Philips Lighting Poland S.A., asukoht Piła (Poola),

Philips Lighting BV, asukoht Eindhoven (Madalmaad),

esindajad: *abogada* L. Catrain González ja *barrister* E. Wright,

hagejad,

teised menetlusosalised:

Euroopa Liidu Nõukogu, esindaja: S. Boelaert, keda abistas *avocat* S. Gubel ja *solicitor* B. O'Connor,

kostja Üldkohtus

Hangzhou Duralamp Electronics Co. Ltd, asukoht Hangzhou (Hiina),

GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt. (GE Hungary Zrt.), asukoht Budapest (Ungari),

Osram GmbH, asukoht München (Saksamaa), esindajad: *Rechtsanwalt* R. Bierwagen ja *Rechtsanwalt* C. Hipp,

Euroopa Komisjon, esindajad: L. Armati ja J.-F. Brakeland, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

menetlusse astujad Üldkohtus,

EUROOPA KOHUS (suurkoda),

koosseisus: president V. Skouris, asepresident K. Lenaerts, kodade presidendid M. Ilešič, L. Bay Larsen, T. von Danwitz ja K. Jürimäe, kohtunikud A. Rosas, E. Juhász (ettekandja), C. Toader, M. Safjan, D. Šváby, M. Berger, A. Prechal, E. Jarašiūnas ja C. Lycourgos,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

kohtujurist: Y. Bot,

kohtusekretär: vanemametnik L. Hewlett,

arvestades kirjalikus menetluses ja 10. veebruari 2015. aasta kohtuistungil esitatut,

olles 26. märtsi 2015. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Philips Lighting Poland SA (edaspidi „Philips Poola") ja Philips Lighting BV (edaspidi „Philips Madalmaad") paluvad oma apellatsioonkaebuses tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 11. juuli 2013. aasta otsus Philips Lighting Poland ja Philips Lighting *vs.* nõukogu ((T-469/07, EU:T:2013:370, edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus"), millega Üldkohus jättis rahuldamata nende hagi, milles nad palusid tühistada nõukogu 15. oktoobri 2007. aasta määruse (EÜ) nr 1205/2007, millega kehtestatakse määruse (EÜ) nr 384/96 artikli 11 lõike 2 kohase aegumise läbivaatamise järel Hiina Rahvavabariigist pärit kompaktluminofoorlampide impordi suhtes dumpinguvastane tollimaks ning laiendatakse seda tollimaksu samale tootele, mis on saadetud Vietnami Sotsialistlikust Vabariigist, Pakistani Islamivabariigist ja Filipiini Vabariigist (ELT L 272, lk 1; edaspidi „vaidlusalune määrus").

Õiguslik raamistik

1994. aasta dumpinguvastane kokkulepe

2 Nõukogu 22. detsembri 1994. aasta otsusega 94/800/CE, mis käsitleb Euroopa Ühenduse nimel sõlmitavaid tema pädevusse kuuluvaid küsimusi puudutavaid kokkuleppeid, mis saavutati mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus (1986–1994) (EÜT L 336, lk 1; ELT eriväljaanne 11/21, lk 80), kiitis Euroopa Liidu Nõukogu heaks Marrakechis 15. aprillil 1994 allkirjastatud Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) asutamislepingu ning samuti selle lepingu lisades 1, 2 ja 3 olevad kokkulepped, mille hulka kuuluvad 1994. aasta üldine tolli- ja kaubanduskokkulepe (EÜT L 336, lk 11; edaspidi „GATT 1994") ning 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduslepingu VI artikli rakendamise leping (EÜT L 336, lk 103; ELT eriväljaanne 11/21, lk 189; edaspidi „1994. aasta dumpinguvastane kokkulepe").

3 Viimati nimetatud kokkuleppe artikkel 1 sätestab:

„Dumpinguvastast meedet võidakse rakendada ainult GATT 1994 VI artiklis sätestatud asjaoludel ning käesoleva lepingu sätetega kooskõlas algatatud […] ja toimetatud juurdlusest tulenevalt. Järgmiste sätetega reguleeritakse GATT 1994 VI artikli rakendamist niivõrd, kuivõrd meede võetakse dumpinguvastaste õigusaktide või eeskirjade alusel."

4 Nimetatud kokkuleppe artikli 4 lõige 1 näeb muu hulgas ette:

„Käesolevas lepingus tuleb terminit „omamaine tootmisharu" tõlgendada viitavana samasuguste toodete omamaistele tootjatele tervikuna või nendele tootjatele, kelle ühine toodang moodustab põhiosa nende toodete kogu omamaisest toodangust, […]"

5 Sama kokkuleppe artiklis 5 on märgitud:

„5.1 Välja arvatud lõikes 6 sätestatud juhud, algatatakse juurdlus tuvastamaks mis tahes väidetava dumpingu olemasolu, määra ja mõju omamaise tootmisharu poolt või selle nimel esitatud kirjaliku taotluse põhjal.

[…]

5.4 Juurdlus vastavalt lõikele 1 algatatakse ainult siis, kui võimuorganid on taotluse suhtes samasuguse toote omamaiste tootjate väljendatud toetuse või vastuseisu ulatuse kontrollimise […] põhjal tuvastanud, et kõnealune taotlus on esitatud omamaise tootmisharu poolt või selle nimel. […] Taotlust peetakse „omamaise tootmisharu poolt või selle nimel" esitatuks, kui seda toetavad need omamaised tootjad, kelle toodang moodustab ühtekokku enam kui 50% samasuguse toote kogutoodangust, mida toodab taotlusele kas toetust või vastuseisu väljendav osa omamaisest tootmisharust. Juurdlust ei algatata, kui taotlust sõnaselgelt toetavate omamaiste tootjate arvele langeb vähem kui 25% samasuguse toote omamaisest kogutoodangust.

[…]"

Määrus (EÜ) nr 384/96

6 Käesoleva kohtuasja asjaolude suhtes kehtib nõukogu 22. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ) nr 384/96 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (EÜT 1996, L 56, lk 1; ELT eriväljaanne 11/10, lk 45), muudetud nõukogu 21 detsembri 2005. aasta määrusega (EÜ) nr 2117/2005 (ELT L 340, lk 17; edaspidi „algmäärus"). Algmäärus tunnistati kehtetuks ja asendati nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT L 343, lk 51). Viimati nimetatud määrus käesolevas asjas ajaliselt ei kehti.

7 Algmääruse põhjendused 1–3 ja 5 olid sõnastatud järgmiselt:

„(1) [nõukogu 11. juuli 1988. aasta määrusega (EMÜ) nr 2423/88 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (EÜT L 209, lk 1)] võttis nõukogu vastu ühised eeskirjad kaitse kohta dumpinguhinnaga või subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed;

(2) kõnealused eeskirjad võeti vastu kooskõlas olemasolevate rahvusvaheliste kohustustega, eelkõige nende kohustustega, mis tulenevad [30. oktoobri 1947. aasta] üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe (edaspidi „GATT") VI artiklist, GATTi VI artikli rakendamist käsitlevast lepingust[, mis kiideti ühenduse nimel heaks nõukogu 10. detsembri 1979. aasta otsusega 80/271/EMÜ aastatel 1973–1979 toimunud kaubandusläbirääkimistest tulenenud mitmepoolsete lepingute sõlmimise kohta (EÜT 1980, L 71, lk 1)] (1979. aasta dumpinguvastane koodeks) ning GATTi[, mis kiideti ühenduse nimel heaks sama otsusega] VI, XVI ja XXIII artikli tõlgendamise ja kohaldamise kokkuleppest (subsiidiumide ja tasakaalustavate tollimaksude koodeks);

(3) 1994. aastal peetud mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste tulemusena sõlmiti uued GATTi VI artikli rakendamise lepingud ja seetõttu on asjakohane muuta ühenduse eeskirju kõnealustest uutest lepingutest lähtudes; […]

[…]

(5) uus dumpingut käsitlev leping, täpsemalt [1994. aasta dumpinguvastane kokkulepe] sisaldab uusi ja üksikasjalikke eeskirju, mis on seotud eelkõige dumpingu arvutamise, uurimise algatamise ja läbiviimise korra, sh faktide tuvastamise ja käsitlemise, ajutiste meetmete kehtestamise, dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamise ja sissenõudmise, dumpinguvastaste meetmete kestuse ja nende läbivaatamise ning dumpinguvastaste uurimistega seotud teabe avalikustamisega; võttes arvesse muudatuste ulatust ning tagamaks uute eeskirjade nõuetekohast ja läbipaistvat kohaldamist tuleks kõnesolevad uued lepingud lisada võimalikult kiiresti ühenduse õigusaktidesse."

8 Algmääruse artikli 3 „Kahju tuvastamine" lõige 1 sätestas: „Kui ei ole kindlaks määratud teisiti, siis tähendab mõiste „kahju" käesoleva määruse kohaselt ühenduse tootmisharule tekitatud olulist kahju, ühenduse tootmisharule olulise kahju tekitamise ohtu või ühenduse tootmisharu rajamise olulist pidurdamist ning seda tõlgendatakse käesolevas artiklis ette nähtud korras."

9 Nimetatud määruse artikli 4 „Ühenduse tootmisharu mõiste" lõige 1 nägi ette: „Käesolevas määruses tuleb mõistet „ühenduse tootmisharu" tõlgendada viitena ühenduse samasuguste toodete tootjaile tervikuna või neile tootjaile, kelle toodang moodustab ühtekokku artikli 5 lõikes 4 määratletud põhiosa ühenduse nende toodete kogutoodangust."

10 Algmääruse artikkel 5 „Menetluse algatamine" sätestas:

„1. Välja arvatud lõikes 6 sätestatud juhud, algatatakse uurimine, tuvastamaks mis tahes väidetava dumpingu olemasolu, määra ja mõju, füüsilise või juriidilise isiku või ühenduse tootmisharu nimel tegutseva iseseisva õigusvõimeta ühingu esitatud kirjaliku kaebuse põhjal.

[…]

2. Lõike 1 kohane kaebus peab sisaldama tõendusmaterjali dumpingu, kahju ning väidetava dumpinguhinnaga impordi ja väidetava kahju vahelise põhjusliku seose kohta. […]

3. Komisjon uurib võimalikult põhjalikult kaebuses esitatud tõendite täpsust ja adekvaatsust, et kindlaks määrata, kas uurimise algatamiseks on piisavalt tõendeid.

4. Uurimine algatatakse vastavalt lõikele 1 ainult siis, kui samasuguse toote ühenduse tootjate poolt kaebuse suhtes väljendatud toetuse või vastuseisu ulatuse kontrollimise põhjal on tuvastatud, et kaebus on esitatud ühenduse tootmisharu poolt või selle nimel. Kaebust peetakse ühenduse tootmisharu poolt või selle nimel esitatuks, kui seda toetavad need ühenduse tootjad, kelle toodang moodustab ühtekokku enam kui 50% samasuguse toote kogutoodangust, mida toodab kaebusele kas toetust või vastuseisu väljendav osa omamaisest tootmisharust. Uurimist ei algatata, kui kaebust sõnaselgelt toetavate ühenduse tootjate arvele langeb vähem kui 25% ühenduse tootmisharu samasuguse toote kogutoodangust.

[…]"

11 Nimetatud määruse artikkel 9 määratles tingimused uurimise lõpetamiseks ilma meetmeid võtmata või lõplike tollimaksude kehtestamisega. See artikkel sätestas:

„1. Kui kaebus võetakse tagasi, võib menetluse lõpetada, kui see ei ole vastuolus ühenduse huvidega.

2. Kui konsulteerimise tulemusena selgub, et kaitsemeetmeid ei ole vaja võtta, ning nõuandekomitee ei ole esitanud vastuväiteid, siis uurimine või menetlus lõpetatakse. Kõikidel muudel juhtudel esitab komisjon viivitamata nõukogule aruande konsultatsioonide tulemuste kohta koos ettepanekuga menetlus lõpetada. Menetlus loetakse lõpetatuks, kui nõukogu ei ole ühe kuu jooksul kvalifitseeritud häälteenamusega otsustanud teisiti.

[…]

4. Kui faktide põhjal tuvastatakse lõplikult dumpingu ja sellest tuleneva kahju esinemine ning kui ühenduse huvid nõuavad sekkumist vastavalt artiklile 21, kehtestab nõukogu lõpliku dumpinguvastase tollimaksu komisjoni ettepaneku põhjal, mille ta esitab pärast nõuandekomiteega konsulteerimist. Nõukogu võtab ettepaneku vastu, kui ta ei otsusta ettepanekut lihthäälteenamusega tagasi lükata ühe kuu jooksul pärast selle esitamist komisjoni poolt. […]

[…]”

12 Algmääruse artikli 11 lõiked 2 ja 5 sätestavad:

„2. Lõplik dumpinguvastane meede aegub viie aasta möödudes selle kehtestamisest või viie aasta möödudes viimase läbivaatamise lõpetamise kuupäevast, mis hõlmas nii dumpingut kui ka kahju, kui läbivaatamisel ei otsustata, et selle kehtivuse lõppemisega võib tõenäoliselt kaasneda dumpingu või kahju jätkumine või kordumine. Aegumise läbivaatamine algatatakse komisjoni või ühenduse tootjate poolt või nende nimel tehtud taotluse põhjal ning meede jääb jõusse läbivaatamise tulemuste selgumiseni.

[…]

5. Käesoleva määruse asjakohaseid sätteid, mis käsitlevad uurimismenetlusi ja uurimiste läbiviimist, v.a tähtaegadega seotud sätted, kohaldatakse kõigi käesoleva artikli lõigete 2–4 kohaste läbivaatamiste suhtes. […]

[…]”

Määrused (EÜ) nr 1470/2001 ja (EÜ) nr 866/2005

13 Nõukogu võttis European Lighting Companies Federationi poolt 4. aprillil 2000 esitatud kaebuse alusel algatatud uurimismenetluse tulemusena vastu 16. juuli 2011. aasta määruse (EÜ) nr 1470/2001, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit kompaktluminofoorlampide impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse nende suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (EÜT L 195, lk 8; ELT eriväljaanne 11/38, lk 43).

14 Pärast seda, kui oli algatatud uurimismenetlus, milles uuriti võimalikku kõrvalehoidmist sellest maksust, võttis nõukogu lisaks vastu 6. juuni 2005. aasta määruse (EÜ) nr 866/2005, millega laiendatakse määrusega (EÜ) nr 1470/2001 kehtestatud Hiina Rahvavabariigist pärit kompaktluminofoorlampide impordi suhtes kehtestatud lõplikku dumpinguvastast tollimaksu Vietnami Sotsialistlikust Vabariigist, Pakistani Islamivabariigist ja Filipiini Vabariigist lähetatud sama toote impordi suhtes (ELT L 145, lk 1).

15 Määrust nr 1470/2001 muudeti hiljem nõukogu 1. septembri 2006. aasta määrusega (EÜ) nr 1322/2006 (ELT 244, lk 1).

Vaidluse taust ja vaidlustatud kohtuotsus

16 Kui avaldati teade määrusega nr 1470/2001 võetud meetmete aegumise kohta (ELT 2005, C 254, lk 2), esitas Community Federation of Lighting Industry of Compact Fluorescent Lamps Integrated, kes tegutses Osram GmbH nimel (edaspidi „Osram”), komisjonile läbivaatamise taotluse.

17 Komisjon saatis 12. juunil 2006 neljale ühenduse kompaktluminofoorlampide tootjale, nimelt GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt-le (edaspidi „GE Hungary Zrt.”), Osramile, Philips Lightingule ja SLI Sylvania Lighting Internationalile (edaspidi „Sylvania”) küsimustiku.

18 GE Hungary ja Osram märkisid, et nad pooldavad läbivaatamismenetluse algatamist, Philips Poola teatas, et on niisuguse menetluse vastu. Sylvania ei vastanud küsimustikule.

19 Komisjon leidis, et on piisavalt tõendeid, mis õigustavad läbivaatamismenetluse algatamist. Seega algatas ta selle menetluse ja uurimise, mis puudutas ajavahemikku 1. juulist 2005 kuni 30. juunini 2006.

20 GE Hungary teatas 26. novembril 2006 komisjonile, et ta ei ole enam kõnesolevate dumpinguvastaste meetmete säilitamise poolt, ning Sylvania omakorda informeeris komisjoni 19. detsembril 2006 sellest, et tema arvates ei ole dumpinguvastaste meetmete säilitamine enam ühenduse huvides.

21 Komisjon edastas 10. juulil 2007 teabekirja, milles ta informeeris oma kavatsusest teha ettepanek läbivaatamine lõpetada. Kirjas selgitas komisjon eelkõige, et kui läbivaatamismenetluse algatamise ajal toetas taotlust enamik ühenduse tootjatest, siis nüüd moodustab nende tootjate kogutoodang, kes avaldasid taotlusele vastuseisu, veidi üle 50% ühenduse kogutoodangust. Ta järeldas, et kõnealused dumpinguvastased meetmed tuleb kehtetuks tunnistada ja menetlus lõpetada.

22 Philips Poola ja Community Federation of Lighting Industry of Compact Fluorescent Lamps Integrated esitasid 24. ja 25. juulil 2007 selle kirja kohta oma seisukohad.

23 Komisjon informeeris pooli uue, 31. augusti 2007. aasta teabekirjaga, et on lõpuks jõudnud järeldusele, et kõnealuste dumpinguvastaste meetmete kohaldamise perioodi tuleb ühenduse huvides pikendada aasta võrra.

24 Nõukogu võttis 15. oktoobril 2007 vastu vaidlusaluse määruse.

25 Hagejad esitasid hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 21. detsembril 2007, paludes nimetatud määrus tühistada.

26 Nad põhjendasid oma hagi kolme väitega, millest kahe esimese kohaselt oli rikutud algmääruse artikli 3 lõiget 1, artikli 9 lõikeid 1 ja 4 ning artikli 11 lõiget 2.

27 Nad väitsid täpsemalt esiteks, et Euroopa Liidu institutsioonid ei saa dumpinguvastast menetlust jätkata, kui toetus kaebusele väheneb, ja teiseks, et nõukogu ei saa ühenduse tootmisharule põhjustatud kahju hinnates tugineda ainult Osrami andmetele, sest Osrami toodangut, mis moodustab üksnes umbes 48% ühenduse kogutoodangust, ei saa pidada selle toodangu „põhiosaks”.

28 Esiteks analüüsis Üldkohus kahe esimese väite – mille kohaselt oli rikutud algmääruse artikli 3 lõiget 1, artikli 9 lõikeid 1 ja 4 ning artikli 11 lõiget 2 – tagasilükkamise raames küsimust, kas liidu institutsioonid võisid läbivaatamismenetlust jätkata hoolimata sellest, et toetus kaebusele oli langenud allapoole algmääruse artikli 5 lõikes 4 nimetatud künnist, mis on 50%.

29 Kõigepealt meenutas ta vaidlustatud kohtuotsuse punktides 75-78, et GE Hungary ja Osram – kes koos andsid üle 50% ühenduse kompaktluminofoorlampide toodangust – olid esialgu läbivaatamismenetluse algatamise taotlust toetanud, samas kui Philips Poola oli väljendanud vastuseisu ja Sylvania ei olnud seisukohta võtnud. See olukord oli mõni kuu hiljem siiski teistsugune, kuna GE Hungary ja Sylvania teatasid komisjonile uurimise kestel, et nad on nüüd kõnesolevate dumpinguvastaste meetmete säilitamise vastu. Selle vastuseisu tagajärjel ületas ühenduse tootjate toetus läbivaatamistaotlusele küll endiselt tunduvalt algmääruse artikli 5 lõikes 4 nimetatud 25% künnise, kuid jäi veidi alla samas

õigusnormis nimetatud 50% künnise. Ainus ühenduse tootja, kes seda taotlust edasi toetas, nimelt Osram, tootis 48% ühenduse kogutoodangust ja kolm ülejäänud tootjat, kes olid taotluse vastu, tootsid ülejäänud 52%.

30 Seejärel märkis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 84, et ta on kohtuotsuses Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP *vs.* nõukogu (T-249/06, EU:T:2009:62) juba leidnud, et algmääruse artikli 5 lõikes 4 ei ole nähtud komisjonile ette kohustust lõpetada käimasolev dumpinguvastane menetlus, kui kaebusele antud toetuse tase on langenud alla miinimumtaset, s.o alla 25% ühenduse toodangust, sest „see säte [puudutab] vaid kaebuse toetuse taset, mis on vajalik selleks, et komisjon saaks menetluse algatada". Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 85 täpsustas Üldkohus, et kohtuotsus Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP *vs.* nõukogu (T-249/06, EU:T:2009:62) puudutas sama määruse artikli 9 lõiget 1, ehkki see tehti kohtuasjas, milles ei olnud kaebust tagasi võetud, vaid toetus sellele oli väidetavalt menetluse jooksul vähenenud. Samas punktis märkis Üldkohus, et „[s]ee lahendus on täiesti loogiline, kuna lähtudes sellest, et nimetatud sätte kohaselt ei ole komisjonil kaebuse tagasivõtmise korral kohustust menetlus lõpetada, peab see *a fortiori* olema nii ka juhul, kui kaebusele antud toetuse määr lihtsalt väheneb".

31 Tõdedes vaidlustatud kohtuotsuse punktis 86, et algmääruse artikli 5 lõige 4 ja artikli 9 lõige 1 on selle määruse artikli 11 lõike 5 alusel kohaldatavad läbivaatamismenetlusele, järeldas Üldkohus, et liidu institutsioonidel oli täielik õigus läbivaatamismenetlust jätkata vaatamata sellele, et algmääruse artikli 5 lõikes 4 nimetatud 50% künnis ei pruugi olla enam saavutatud.

32 Lõpuks leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 88, et nõukogu ei võtnud endale algmääruse artikli 9 lõikele 1 antud tõlgendusega ühtegi uut pädevust, sest ta „otsustas […] jätkata kõnealuste dumpinguvastaste meetmete kohaldamist veel üks aasta alles pärast seda, kui ta oli nõuetekohaselt kindlaks teinud, et dumping kestis edasi, et nende meetmete aegumine võis dumpingu ja kahju jätkumist soodustada ning et meetmete jätkamine oli ühenduse huvides".

33 Üldkohus järeldas sellest, et käesoleval juhul ei saa tuvastada mingit algmääruse artikli 9 lõike 1 rikkumist.

34 Teiseks analüüsis Üldkohus mõistet „ühenduse tootmisharu" kahju tuvastamisel.

35 Kõigepealt meenutas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 91, et algmääruse artikli 11 lõike 2 kohaselt saab dumpinguvastase meetme säilitada selles sättes märgitud viieaastase tähtaja möödudes ainult siis, kui selle kehtivuse lõppemisega võib tõenäoliselt kaasneda dumpingu või kahju jätkumine või kordumine, kusjuures mõiste „kahju" tähendab selle määruse artikli 3 lõike 1 kohaselt ühenduse tootmisharule tekitatud olulist kahju, ühenduse tootmisharule olulise kahju tekitamise ohtu või ühenduse tootmisharu rajamise olulist pidurdamist.

36 Seejärel märkis ta vaidlustatud kohtuotsuse punktis 92, et algmääruse artikli 4 lõikes 1 toodud määratluse kohaselt tuleb „ühenduse tootmisharu" tõlgendada viitena „ühenduse samasuguste toodete tootjaile tervikuna" või „neile tootjaile, kelle toodang moodustab ühtekokku [selle määruse] artikli 5 lõikes 4 määratletud põhiosa ühenduse nende toodete kogutoodangust", ning et liidu institutsioonidel on nende kahe võimaluse vahel valimisel ulatuslik kaalutlusõigus.

37 Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 94 leidis Üldkohus, et algmääruse artikli 9 lõikes 1 otseselt või kaudselt märgitud olukorrad eeldavad määratluse kohaselt, et selle määruse artikli 5 lõikes 4 ette nähtud 50% künnis ei ole enam ületatud, millest ta järeldas, et „viidet selles sättes algmääruse artikli 5 lõikele 4 üldiselt, mis puudutab mõistet „põhiosa ühenduse […] kogutoodangust", ei saa tõlgendada nii, et see viitab vähemalt 25% künnisele ja mitte 50% künnisele". Üldkohtu meelest „sobib [selline vaatenurk] seda enam, et selle nõude eesmärk, mille kohaselt peab ühenduse tööstusharu moodustama põhiosa ühenduse kogutoodangust, on tagada, et selles tööstusharus osalevate tootjate täiendav

toodang oleks piisavalt esindatud. Viimati nimetatud asjaolu sõltub pigem nende tootjate osast ühenduse kogutoodangus kui seisukohast, mille võtsid kaebuse või läbivaatamise taotluse suhtes tootjad, kes ei kuulu vastavalt algmääruse artikli 5 lõikele 4 ühenduse tootmisharusse".

38 Üldkohus järeldas sellest vaidlustatud kohtuotsuse punktis 96, et nõukogu ei rikkunud ühtegi õigusnormi, kui otsustas kahju kindlakstegemiseks hõlmata ühenduse tootmisharu määratlusse üksnes Osrami.

Poolte nõuded

39 Apellandid paluvad Euroopa Kohtul tühistada vaidlustatud kohtuotsus ning mõista nõukogult välja apellantide kohtukulud Üldkohtus ja käesolevas menetluses.

40 Nõukogu palub jätta apellatsioonkaebus rahuldamata ja mõista kohtukulud välja apellantidelt.

41 Komisjon palub Euroopa Kohtul jätta apellatsioonkaebus rahuldamata. Teise võimalusena palub ta, et Euroopa Kohus teeks otsuse esimeses kohtuastmes esitatud hagi kohta ja jätaks selle vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata või põhjendamatuse tõttu rahuldamata. Igal juhul palub ta mõista kohtukulud välja apellantidelt.

42 Osram palub jätta apellatsioonkaebus läbi vaatamata ja mõista kohtukulud välja apellantidelt.

Apellatsioonkaebus

43 Apellandid esitavad oma kaebuse põhjenduseks kaks väidet, millest üks käsitleb menetluse lõpetamist kaebuse tagasivõtmise korral reguleeriva algmääruse artikli 9 lõike 1 rikkumist, ning teine selle määruse artikli 4 lõike 1 ja artikli 5 lõike 4 samaaegset kohaldamist „ühenduse tööstusharu" mõiste määratlemisel.

Esimene väide

Poolte argumendid

44 Oma esimeses väites heidavad apellandid Üldkohtule ette, et ta tõlgendas valesti algmääruse artikli 9 lõiget 1, kui järeldas, et kuna see säte võimaldas komisjonil jätkata uurimist vaatamata esialgse kaebuse tagasivõtmisele, siis pidi see *a fortiori* olema võimalik juhul, kui seda kaebust toetanud ühenduse tootjate hulk vähenes.

45 Selles osas märgivad apellandid, et Üldkohtul ei olnud õigus, kui ta sellele laiendavale tõlgendusele tuginemisel viitas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 84 oma otsusele kohtuasjas Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP *vs*. nõukogu (T-249/06, EU:T:2009:62), arvestades faktilist erinevust viidatud kohtuotsuse ja käesoleva kohtuasja asjaolude vahel. Nad lisavad, et algmääruse artikli 9 lõike 1 sõnastus näitab selgelt, et selle kohaldamine on piiratud vaid kaebuse tagasivõtmise juhtudega, mida on kinnitanud ka liidu institutsioonide praktika.

46 Nõukogu, keda toetavad Osram ja komisjon, väidab, et algmäärus ei reguleeri uurimist kui sellist – erinevalt uurimismenetlus algatamise etapist – ükski konkreetne säte, mis kohustaks komisjoni lõpetama uurimise juhul, kui toetus kaebusele väheneb. Ta märgib, et see erinevus on seletav vajadusega rõhutada kaebajate kaebeõigust menetluse algatamise etapis, seda vajadust uurimise käigus enam ei ole, kuna siis on eesmärgiks koguda andmeid, millest saab teha järelduse, kas dumping on liidu tööstusharu kahjustanud või mitte.

47 Nõukogu väitel ei ole Üldkohtu hinnang nimetud määrusega vastuolus ja tuleneb juba Üldkohtu varasemast kohtupraktikast nii kohtuotsuses Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP *vs.* nõukogu (T-249/06, EU:T:2009:62) kui ka kohtuotsuses Gem-Year ja Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) *vs.* nõukogu(T-172/09, EU:T:2012:532), mille kohaselt peavad sama määruse artikli 5 lõikes 4 kaebeõigusele seatud nõuded olema täidetud vaid uurimise algatamisel, kuid mitte selle jooksul.

48 Nõukogu lisab, et isegi kui peaks selguma, et liidu institutsioonid, kellel on laiaulatuslik hindamisruum otsustamisel, kas kaebuse tagasivõtmisel menetlus lõpetada, on pärast sellist tagasivõtmist uurimise enamasti lõpetanud, ei ole sellest võimalik järeldada, et institutsioonid oleksid pidanud vaidlusaluse määruse vastuvõtmiseni viinud menetluse lõpetama põhjusel, et ühenduse tootmisharu toetus sellele oli vähenenud.

Euroopa Kohtu hinnang

49 Kõigepealt tuleb märkida, et algmääruse artikkel 5 täpsustab tingimused, mil „füüsilise või juriidilise isiku või ühenduse tootmisharu nimel tegutseva iseseisva õigusvõimeta ühingu esitatud" kaebuse põhjal algatatakse dumpinguvastane uurimine. Nimetatud artikli lõike 4 kohaselt peab kaebus selleks, et seda peetaks esitatuks ühenduse tootmisharu poolt, vastama kumulatiivselt kahele tingimusele, mis väljendavad sellele antud toetuse osakaalu. Esiteks peavad seda toetama „need ühenduse tootjad, kelle toodang moodustab ühtekokku enam kui 50% samasuguse toote kogutoodangust, mida toodab kaebusele kas toetust või vastuseisu väljendav osa omamaisest tootmisharust". Teiseks peavad selle toetuse olema andnud ühenduse tootjad, kes toodavad vähemalt 25% ühenduse tootmisharu samasuguse toote kogutoodangust.

50 Juhuks kui uurimismenetlus on algatatud näeb nimetatud määruse artikli 9 lõige 1 sõnaselgelt komisjonile ette võimaluse menetlus lõpetada, kui kaebus võetakse tagasi, „kui see ei ole vastuolus ühenduse huvidega".

51 Sama määrus ei näe ette ühtegi sätet meetmete kohta, mida komisjon peaks võtma menetluse jooksul siis, kui tootjate toetus väheneb või esitatakse läbivaatamise taotlus.

52 Kuna asjaomased liidu institutsioonid võivad taotluse tagasivõtmise korral või läbivaatamise taotluse esitamisel algmääruse artikli 9 lõike 1 ja artikli 11 lõike 5 alusel menetlust jätkata, peab see *a fortiori* olema nii ka siis – nagu Üldkohus märkis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 85 –, kui kaebusele antud toetuse määr vaid väheneb.

53 Järelikult tuleb asuda seisukohale, et kaebusele antud ühenduse tootjate toetuse vähenemine või läbivaatamise taotlus ei too ilmtingimata kaasa menetluse lõpetamist, kuigi see vähenemine tähendab seda, et toetus jääb nimetatud määruse artikli 5 lõikes 4 ette nähtud kahest künnisest allapoole.

54 Selline tõlgendus kehtib seda enam, et – nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 118 märkis – menetluse jooksul võivad ühenduse tootmisharu esindajate seisukohad vastupidiseks muutuda. Selline meelemuutus ei saa takistada kõnealuse menetluse nõuetekohast läbiviimist.

55 Sellest järeldub, et Üldkohus ei rikkunud õigusnormi, kui ta vaidlustatud kohtuotsuse punktides 85 ja 86 tõlgendas nimetatud määruse artikli 9 lõiget 1 nii, et sellest sättest tuleneb *a fortiori*, et liidu institutsioonidel oli õigus jätkata läbivaatamismenetlust vaatamata sellele, et on võimalik, et sama määruse artikli 5 lõikes 4 nimetatud 50% künnis ei ole enam saavutatud.

56 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb apellatsioonkaebuse esimene väide põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

Teine väide

Poolte argumendid

57 Oma teises väites märgivad apellandid, et Üldkohus tõlgendas valesti algmääruse artikli 4 lõiget 1 koosmõjus sama määruse artikli 5 lõikega 4.

58 Apellandid kinnitavad, et nimetatud määruse artikli 4 lõike 1 alusel „ühenduse tootmisharu" mõistet määratledes ja sellest lähtudes otsustades, kas sellele tootmisharule on kahju tekitatud või ei, ei kohaldanud Üldkohus nõuetekohaselt kriteeriumi, mille kohaselt peavad kaebust toetama ühenduse tootjad, kelle toodang moodustab üle 50% samasuguse toote kogutoodangust, mida toodab kaebusele kas toetust või vastuseisu väljendav osa ühenduse tootmisharust. Apellandid järeldavad sellest, et nii toimides eiras Üldkohus algmääruse sätet, mille tõlgendus ei tohi olla ebaselge, ning rikkus sellega õiguskindluse põhimõtet.

59 Nõukogu, Osram ja komisjon väidavad, et hagejad ajavad segamini kaks eraldiseisvat mõistet. Esimene on kaebeõigus, mille olemasolu tuleb kontrollida kaebuse esitamise hetkel ja enne mis tahes uurimismenetluse algatamist. Selle kontrolli eesmärk on tagada, et kaebust toetab piisavalt märkimisväärne osa liidu tööstusharust ning et kaebus vastab seega mõlemale algmääruse artikli 5 lõikes 4 tootmise tasemele ette nähtud miinimumkünnisele. Teist mõistet, ühenduse tootmisharule tekitatud kahju, tuleb menetluse käigus hinnata esialgsest kaebusest sõltumatult, mis tähendab, et arvesse võetakse vaid minimaalne 25% künnis ühenduse tootmisharu samasuguse toote kogutoodangust, et teha kindlaks, kas põhiosa ühenduse tootmisharust on dumpingust kahjustatud või mitte. Nõukogu, Osram ja komisjon järeldavad sellest, et Üldkohus ei rikkunud õigusnormi, kui ta vaidlustatud kohtuotsuse punktides 93 ja 94 leidis, et mõistet „ühenduse tootmisharu" tuleb enne menetluse algatamist ja menetluse ajal hinnata erinevalt, jõudes järeldusele, et määruse artikli 4 lõikes 1 määruse artikli 5 lõikele 4 toodud viidet „ei saa tõlgendada nii, et see viitab vähemalt 25% künnisele ja mitte 50% künnisele".

Euroopa Kohtu hinnang

60 Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt tuleb liidu õigusnorme niivõrd, kui see on võimalik, tõlgendada rahvusvahelist õigust silmas pidades, ja seda eriti siis, kui asjaomaste õigusnormide eesmärk on just rakendada liidu sõlmitud rahvusvahelist lepingut (vt kohtuotsus SCF, C-135/10, EU:C:2012:140, punkt 51 ja seal viidatud kohtupraktika).

61 Algmääruse põhjendustest 1–3 ja 5 tuleneb, et mõistet „ühenduse tootmisharu" tuleb tõlgendada kooskõlas 1994. aasta dumpinguvastase kokkuleppega.

62 Algmääruse artikli 4 lõige 1 määratleb mõiste „ühenduse tootmisharu" viitena „ühenduse samasuguste toodete tootjaile tervikuna" või „neile tootjaile, kelle toodang moodustab ühtekokku artikli 5 lõikes 4 määratletud põhiosa ühenduse nende toodete kogutoodangust".

63 1994. aasta dumpinguvastases kokkuleppes kasutatakse sisuliselt sama lahendust mõiste „omamaine tootmisharu" väljendamiseks. Mis puutub kasutatud lahenduse teise osasse, siis nii 1994. aasta dumpinguvastases kokkuleppes kui ka algmääruses on otsustavaks näitajaks „põhiosa" omamaise või ühenduse asjaomaste toodete kogutoodangust.

64 Mis puutub sellesse osasse, mille tõlgendamine on ainsana apellatsioonkaebuse teise väite esemeks, siis tuleb rõhutada, et erinevalt 1994. aasta dumpinguvastase kokkuleppe artikli 4 lõikest 1 täpsustab nimetatud määruse artikli 4 lõige 1 mõistet „põhiosa" ühenduse samasuguste toodete kogutoodangust viitega sama määruse artikli 5 lõikele 4.

65 See viide on 1994. aasta dumpinguvastase kokkuleppe artikli 4 lõikes 1 toodud mõistega võrreldes lisaelement.

66 Tuleb tõdeda, et algmääruse artikli 5 lõikes 4 toodud künnised 50% ja 25% viitavad erinevatele ühenduse tootjate rühmadele.

67 50% künnis puudutab üksnes kaebust toetavate ühenduse tootjate osakaalu rühmas, kuhu kuulub kaebusele kas toetust või vastuseisu väljendav osa ühenduse tootjatest.

68 Selles sättes toodud 25% künnis seevastu viitab „ühenduse tootmisharu samasuguse toote kogutoodangule" ja puudutab seda osa kogutoodangust, mille toodavad ühenduse need tootjad, kes kaebust toetavad. Seega on see 25% künnis asjakohane, et teha kindlaks, kas nimetatud tootjad esindavad „põhiosa" ühenduse samasuguste toodete kogutoodangust algmääruse artikli 4 lõike 1 tähenduses.

69 Neil asjaoludel tuleb tõdeda, et algmääruse artikli 4 lõiget 1 ja artikli 5 lõiget 4, koosmõjus 1994. aasta dumpinguvastase kokkuleppe artikli 4 lõikega 1, ei saa mõista nii, nagu viitaksid need 25%-le minimaalsele künnisele. Viitega nimetatud künnisele algmääruse artikli 4 lõige 1 vaid täpsustab, et kaebust toetavate ühenduse tootjate kogutoodangut, mis ei ulatu 25%-ni ühenduse samasuguste toodete kogutoodangust, ei saa mingil juhul käsitada piisavalt olulise osana ühenduse toodangust.

70 Kui nimetatud ühenduse tootjate kogutoodang ületab selle künnise, võidakse dumpinguvastane tollimaks kehtestada või säilitada vaid juhul, kui asjaomased liidu institutsioonid suudavad kõiki asjassepuutuvaid andmeid arvesse võttes tõendada, et dumpinguhindadega toodete impordist tulenev kahju puudutab põhiosa ühenduse samasuguste toodete kogutoodangust.

71 Vaidlusaluses määruses tugines nõukogu ühenduse tööstusharule tekitatud kahju arvutamisel ühe tootja – nimelt Osrami, kes toodab umbes 48% ühenduse samasuguste toodete kogutoodangust – andmetele.

72 Sellega seoses tuleb esiteks märkida, 50% lähenevat ühenduse tootmisharu samasuguste toodete kogutoodangut – nagu seda on 48% osa – võib ilmselgelt pidada põhiosaks sellest toodangust. Algmääruse artikli 4 lõige 1 viitab nimelt mõistele „põhiosa" ühenduse kogutoodangust, mitte aga „enamikule ühenduse kogutoodangust".

73 Eeltoodud kaalutlustest tuleneb, Üldkohus ei rikkunud õigusnormi, kui ta vaidlustatud kohtuotsuse punktis 94 esiteks leidis, et algmääruse artikli 4 lõikes 1 toodud viidet selle määruse artikli 5 lõikele 4 ei saa mõista nii, nagu viitaks see 25% künnisele mitte aga 50% künnisele, ning teiseks tõdes selle kohtuotsuse punktis 96, et nõukogul oli õigus järeldada, et Osram, kelle toodang moodustas ligikaudu 48% ühenduse kogutoodangust, tootis „kahtlemata ühenduse toodangust märkimisväärse osa".

74 Järelikult ei saa ka apellatsioonkaebuse teise väitega nõustuda.

75 Arvestades kõiki eespool toodud kaalutlusi, tuleb apellatsioonkaebus põhjendamatuse tõttu rahuldamata jätta.

Kohtukulud

76 Vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 138 lõikele 1, mida kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste lahendamisel, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.

77 Kuna nõukogu ja Osram on kohtukulude hüvitamist nõudnud ning Philips Poola ja Philips Madalmaad on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud välja mõista nendelt.

78 Vastavalt kodukorra artikli 140 lõikele 1, mida kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse samuti apellatsioonimenetluse suhtes, kannavad menetlusse astuvad liikmesriigid ja institutsioonid ise oma kohtukulud. Järelikult tuleb esimeses kohtuastmes menetlusse astunud komisjoni kohtukulud jätta tema enese kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (suurkoda) otsustab:

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

2. Jätta Philips Lighting Poland S.A. ja Philips Lighting BV kohtukulud nende endi kanda ja mõista neilt välja Euroopa Liidu Nõukogu ja Osrami kohtukulud.

3. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enese kanda.

Allkirjad